

Sygn. akt VI K 526/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Artur Obcowski

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora Agnieszki Niewiarowskiej

oraz przedstawiciela Urzędu Celnego w R. G. G.

po rozpoznaniu dnia 7 listopada 2016 roku sprawy M. W. (1)

syna P. i M.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że w dniu 7 grudnia 2015r., pełniąc funkcję prezesa Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...), w lokalu Bar (...), mieszczącym się w R. przy ulicy (...), wynajętym na podstawie ramowej umowy dzierżawy powierzchni od firmy (...).W.R. Sp. z o.o. z siedzibą w R., urządził w celach komercyjnych gry o charakterze losowym na automacie do gier o nazwie V. (...) nr (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, prowadząc działalność bez stosownej koncesji o której mowa w art. 6 ust. 1 oraz bez rejestracji i opinii jednostki badającej, o której mowa w art. 23a ust. 3 ww. ustawy,

tj. o przestępstwo z art. 107 § 1 kks

orzeka

1. oskarżonego M. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 kks i za to na mocy art. 107 § 1 kks wymierza mu grzywnę w rozmiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 23 § 3 kks wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

2. na mocy art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatu do gry o nazwie V. (...) nr (...) wraz z przewodem zasilającym oraz polskich pieniędzy obiegowych w kwocie 3 435 (trzy tysiące czterysta trzydzieści pięć) złotych, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr RKS (...);

3. zasądza na mocy art. 113 § 1 kks w zw. z art. 21 pkt 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 110 (sto dziesięć) złotych.

Sygn. akt VI K 526/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. (1) pełni funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. w K.. Spółka ta zajmuje się między innymi „wstawianiem” do różnego typu lokali automatów do gier i pobieraniem dochodów z gier zarządzanych na tych automatach.

W dniu 31 maja 2015 r. M. W. (1), w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., działającej jako dzierżawca, podpisał ramową umowę dzierżawy powierzchni z D. R., działającą w imieniu D.W.R. Sp. z o.o., jako wydzierżawiającym, która to umowa dotyczyła wydzierżawienia części powierzchni w lokalu Bar (...) w R. przy ul. (...), pod urządzenia do gier. Dzierżawca miał na nich prowadzić działalność gospodarczą. Zobowiązał się on jednocześnie do wypłacania wydzierżawiającemu miesięcznego czynszu dzierżawnego w wysokości 300 zł od chwili uruchomienia urządzeń, na podstawie wystawionej przez wydzierżawiającego faktury.

W dniu 7 grudnia 2015 r., na podstawie stosownego upoważnienia Naczelnika Urzędu Celnego w R. do wykonania kontroli, funkcjonariusze tego Urzędu Celnego A. G., L. S. i M. S. wykonali rutynową kontrolę doraźną w lokalu w R. przy ul. (...). Kontrolę przeprowadzono w obecności barmanki M. H., w zakresie przestrzegania przepisów regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009r, o grach hazardowych. W czasie tej kontroli ujawniono dwa urządzenia do gier, w tym jedno, o nazwie V. (...) nr (...), włączone do sieci i gotowe do gry. Urządzenie to zabezpieczono wraz z kablem zasilającym i znajdującą się wewnątrz gotówką w kwocie 3 435 zł. W wyniku oględzin automatu funkcjonariusze celni stwierdzili, że jest to urządzenie o wyglądzie i konstrukcji zewnętrznej automatu do gier hazardowych. Automat wyposażony był w monitor, panel sterowania urządzeniem, kieszeń na wygrane, akceptor monet, wrzutnik banknotów. Przed zabezpieczeniem tego urządzenia przeprowadzono na nim eksperyment kontrolny, w wyniku którego ustalono, że kontrolowane urządzenie, zgodnie z art, 2 ust 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, jest urządzeniem elektronicznymi, umożliwiającymi gry o wygrane pieniężne, a same gry zawierają element losowości. Ustalono również, iż kontrolowany podmiot nie posiadał przewidzianego prawem zezwolenia lub koncesji na prowadzenie tego typu gier. Automat nie był również zarejestrowany, zgodnie z art. 23b ustawy o grach hazardowych, przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Wykonywane czynności i eksperymenty uwieczniono na nagraniu video i dokumentacji fotograficznej.

Stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadków M. H. (k. 8 – 9, 405 – 406), D. R. (k. 88 – 89, 406), A. G. (k. 19 – 20, 406), zapisu eksperymentu na płycie DVD (k. 7), protokołu kontroli (k. 2 – 4), protokołu zatrzymania przedmiotów (k. 11 – 12), protokołów kontroli (k. 17 – 18), informacji z KRS (k. 34 – 36, 120 – 122, 151 – 153), umowy dzierżawy powierzchni (k. 37 – 40, 142 – 145, 180 – 181), pokwitowania (k. 7), protokołu oględzin (k. 126 – 128), dokumentacji fotograficznej (k. 130 – 132), faktur (k. 187 – 192).

Oskarżony M. W. (1) nie był dotychczas karany sędownie (dowód – karta karna k. 223). Ma 43 lata, wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem. Zatrudniony w Spółce (...) Sp. z o.o. na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki z uposażeniem miesięcznym w wysokości 10 000 zł brutto. Jest kawalerem, posiada na swoim utrzymaniu córkę w wieku, 11 lat.

Oskarżony M. W. (1) w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień, a na rozprawę, będąc prawidłowo zawiadomionym, nie stawił się bez usprawiedliwienia. W ocenie Sądu, stanowisko oskarżonego M. W. (2), negujące fakt popełnienia przez niego zarzucanego mu

czynu nie zasługuje na danie mu w tym względzie wiary. Nie znajduje to bowiem potwierdzenia w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym oraz jest sprzeczne ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego i logiką faktów. Sąd uznał, iż takie stanowisko oskarżonego jawi się wyłącznie jako próba uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Sąd dał w całości wiarę przesłuchanym na rozprawie świadkom, a to M. H., D. R. i A. G.. Świadkowie, w zakresie swej wiedzy, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem zeznawali spójnie i logicznie, a zeznania ich wzajemnie ze sobą korelowały. Zeznania świadków znalazły również oparcie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz treści przeprowadzonego eksperymentu procesowego.

Ze wiarygodne uznano również wskazane wyżej dokumenty, które zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w zakresie ich wiedzy i kompetencji, a ich treść nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje;

Za bezsporny należy uznać fakt prowadzenia przez oskarżonego M. W. (1) działalności gospodarczej związanej z urządzaniem przez niego gier na automatach, a w tym i tym zabezpieczonym w niniejszej sprawie. W tym celu między innymi, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. prowadził i urządzał gry na automacie do gier w lokalu przy ulicy (...) w R., poza kasynem gry, bez stosownego zezwolenia, poprzez wcześniejsze zawarcie umowy dzierżawy z właścicielem tego lokalu na wydzierżawienie od niego niewielkiej powierzchni, w celu ustawiania na niej automatu do gier, który następnie faktycznie wstawił do lokalu i serwisował.

Poza sporem jest również fakt, że automat do gier zabezpieczony w niniejszej sprawie służył celom komercyjnym, gdyż warunkiem jego uruchomienia było zakredytowanie go przez grającego gotówką w wysokości zależnej od ilości punktów przeznaczonych na rozgrywanie udostępnionych gier losowych. Automat ten umożliwiał rozgrywanie gier o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gry zawierały element losowości lub umożliwiał rozgrywanie gier losowych, w których uzyskane wygrane punktowe pozwalały na przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze jak również dawał możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze. Na potwierdzenie takiego charakteru automatu przeprowadzono w sprawie eksperyment procesowy, polegający na przeprowadzeniu gry kontrolnej, który potwierdził, że gry rozgrywane na tym automacie spełniały kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku.

Powyższe ustalenia wskazują zatem na wypełnienie przez oskarżonego M. W. (1) znamion przestępstwa z art. 107 § 1 kks. Zgodnie z treścią tego przepisu odpowiedzialności karnej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi grę, między innymi na automacie.

Należy tu podkreślić, iż konstrukcja przepisu art. 107 kks określa typ czynu zabronionego nie tylko w przepisie go statuującym, czyli art. 107 kks, ale również w przepisach koniecznych do odczytania treści znamion ustawowych. Przepis ten oparty jest więc na blankiecie, a wypełniają go przepisy prawa administracyjnego, czyli w tym wypadku przepisy ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 r. (Dz.U.2016.471 tj.) (dalej w skrócie -ugh). W tym akcie prawnym określono warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach, których naruszenie skutkować może odpowiedzialnością karną skarbową. Dodać tu należy, że dopuszczalność dookreślenia dyspozycji przepisu karnego regulacjami linij ustawy potwierdził już Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13.01.2005 r., - sygn. akt P 15/02 (publ. OTK-A 2005, nr 1, póź. 4). Zgodnie natomiast z art 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. ugh urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych,

zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w tej ustawie. Tymczasem zgodnie z jej art. 6 ust. 1 działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona wyłącznie na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry, gdyż zgodnie z art. 14 ust. 1 tej ustawy urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry. Przepis art. 23a ust 1 ugh stanowi zaś, że automaty i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących wyłącznie do urządzania gier liczbowych, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na

automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego. Ustawa ta wyjaśnia przy tym definicję gier, w tym gier na automatach. I tak art. 2 ust. 3 tej ustawy stanowi, że grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości, a zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy. Gra urządzana przez M. W. (1) w lokalu przy ulicy (...) w R. nie była prowadzona na podstawie udzielonej oskarżonemu koncesji na prowadzenie kasyna gry, gdyż takowej nie posiadał, i z pewnością nie w kasynie gry. Oskarżony nie posiadał także zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego, Z takiego ustalenia płynie wniosek, że oskarżony działał „wbrew przepisom ustawy” z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

W mowie końcowej, obrońca oskarżonego podnosił, że oskarżony prowadził działalność po 3 września 2015 r. związaną z urządzeniami gier, gdyż miał do tego prawo w związku z okresem przejściowym obowiązywania ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych, określonym w art. 4 tej ustawy. W ocenie Sądu nie można zgodzić się z taką argumentacją.

W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U.2015,1201), która weszła w życie z dniem 3 września 2015 r., jej art. 1 pkt. 7 znowelizowano brzmienie art. 14 ustawy o grach hazardowych, która to nowelizacja - w swej istocie - nie zmienia uprzedniej regulacji objętej tym przepisem. Utrzymuje bowiem możliwość urządzania gier hazardowych wyłącznie w kasynach gry, doprecyzowując, że urządzenie takich gier dozwolone jest na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Wspomniana ustawa zmieniająca została już natomiast notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 5 listopada 2014 r, pod numerem (...), zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r, ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07,1998, str. 37, z późn, zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337), a sama Komisja nie wniosła zastrzeżeń do przedłożonego jej aktu prawnego. Nie zakwestionowała także skorzystania przez Polskę z klauzuli bezpieczeństwa przewidzianych w dyrektywie 98/34/WE. Tak więc brak jest obecnie jakiegokolwiek podstaw do kwestionowania mocy obowiązującej przepisu art. 14 ust 1 ugh, po 3 września 2015 r., tak jak to czyniono wcześniej.

Wbrew twierdzeniu obrońcy oskarżonego przepis art. 14 ust. 1 ugh jest także zgodny z Konstytucją albowiem potwierdził to Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie P

4/14, w którym uznał, iż art. 14 ust. 1 i art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z 2010 r., Nr 127, poz. 857, z 2011 r., Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779 z 2013 r., poz. 1036 oraz z 2014 r., poz. 768 i 1717) są zgodne z art. 2 i art. 7 w związku z art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 20 i art. 22 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Trudno także zgodzić się w niniejszej sprawie z twierdzeniem obrony, jakoby art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, która weszła w życie z dniem 3 września 2015 r., umożliwiającą dostosowanie się do nowych przepisów ustawy o grach hazardowych, dotyczył wszystkich przedsiębiorców zajmujących się tego typu działalnością. Kwestię tą w sposób wyraźny rozstrzygnął bowiem Sąd Najwyższy, który w postanowieniu z dnia 28 kwietnia 2016 r., I KZP 1/16 stanowczo stwierdził, iż „przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, dotyczy wyłącznie podmiotów, które prowadziły taką działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed dnia 3 września 2015 r. (na podstawie koncesji albo zezwolenia)”. Tymczasem w tej przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, które potwierdzałyby prowadzenie przez oskarżonego w okresie przed 3 września 2015 r., działalności związanej z urządzaniem gier na automatach na

podstawie czy to koncesji, czy też stosownego zezwolenia. Zatem nie może on twierdzić, iż jest podmiotem, którego dotyczy przejściowy z art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 roku o zmianie ustawy o grach hazardowych.

Podkreślić należy także w niniejszej sprawie, iż nie powinna istnieć problematyka obowiązku notyfikacyjnego art. 29a ust. 1 ustawy o grach hazardowych albowiem projekt tego przepisu był notyfikowany Komisji Europejskiej (projekt ustawy, zawierający propozycję art. 29a został notyfikowany w dniu 16 września 2010 r., (...),

ec.europa.eu/enterprises/tris/), a w związku z tym w ogóle nie zachodzi potrzeba rozważania na kanwie tego przepisu problemu jego notyfikacji.

Koniecznym jest natomiast wskazanie, że M. W. (1) wiedział, że urządza gry na automatach wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych. Zajmując się organizowaniem hazardowych gier liczbowych nie mógł nie wiedzieć, że prowadzenie gry na takich automatach jest możliwe tylko w formie kasyna gry.

Okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują, aby oskarżony M. W. (1) popełnił przedmiotowy czyn zabroniony w sposób nieświadomy. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego z pewnością było w pełni przemyślane i świadome, a na jego korzyść w żadnym wypadku nie może świadczyć zapoznanie się przez niego z kilkoma opiniami prawnymi, czy też wybrane orzecznictwo sądów czy prokuratur. Co istotne, oskarżony M. W. (1), jako przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie automatów do gier i uzyskiwania z nich dochodów, powinien był dołożyć najwyższej staranności, aby orientować się w kwestiach legalności automatów. W ocenie Sądu tego rodzaju świadomość oskarżony posiadał i podnoszenie przez obronę, iż na terenie Polski zapadają różne orzeczenia w tożsamych sprawach nie może stać się argumentem przemawiającym na korzyść oskarżonego.

Abstrahując od powyższego stwierdzić także należy, iż oskarżony M. W. (1) jest profesjonalnym przedsiębiorcą, a zatem jest od niego wymagany wyższy stopień staranności niż od przeciętnego obywatela. Miał on możliwość wystąpienia w odpowiednim czasie do właściwych organów o wydanie decyzji rozstrzygającej jak należy kwalifikować przedmiotowe urządzenia wykorzystywane przez niego w działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Świadczyłoby to o jego staranności i profesjonalizmie. Nie należy tracić z pola widzenia, że o charakterze automatów może rozstrzygnąć właściwy minister i uregulowanie

zawarte w art. 2 ust. 6, 7 ustawy o grach hazardowych przewiduje i daje możliwość podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą skorzystania z takiej możliwości. Decyzja Ministra Finansów rozstrzygająca czy gra jest grą na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych Wymagana jest ona, po pierwsze, na etapie planowania lub podjęcia realizacji przedsięwzięcia, a postępowanie w sprawie o jej wydania inicjowane jest na wniosek podmiotu realizującego lub planującego realizację przedsięwzięcia, który powziął wątpliwości co do jego charakteru. Po drugie, decyzja taka niezbędna jest zawsze w sytuacji, gdy istnieją wątpliwości co do charakteru urządzanej gry. Wystąpienie takich uzasadnionych wątpliwości, choć nie wyrażone wprost w art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych, jest w każdym przypadku przesłanką warunkującą konieczność uzyskania decyzji Ministra, (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 26-sierpnia 2014 r. (...) SA/G1 45/14, LEX 1513689).

Dopiero takie działanie oskarżonego dowiodłoby jego należytej staranności, co do prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie automatów do gier. Tym samym zachowanie oskarżonego, który nie był początkującym przedsiębiorcą, było przemyślane i zaplanowane. Wielość spraw związanych z prowadzą przez niego działalnością, z jakimi oskarżony zetknął się osobiście i bezpośrednio, powinna dać mu pole do przemyślenia dotychczasowego swojego postępowania.

Orzekając o karze w stosunku do M. W. (1) Sąd kierował dyrektywami określonymi w art. 13 § 1 kks, uwzględniając rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, motywację i sposób zachowania się sprawcy, jak również jego właściwości warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa.

Za czyn wypełniający znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 kks Sąd wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny.

Ustalając wartość jednej stawki dziennej zgodnie z art. 23 § 3 kks Sąd winien brać pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Kierując się tymi dyrektywami wartość jednej stawki dziennej ustalono na kwotę 60 zł, biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego oraz dotychczas osiągnięte przez oskarżonego dochody z prowadzonej działalności gospodarczej.

Zdaniem Sądu kara grzywny w wyżej określonej wysokości będzie adekwatna do stopnia szkodliwości społecznej czynu i zawinienia, spełniając wszystkie cele prewencji indywidualnej i ogólnej. Jest ona wystarczająca do uznania jej za karę sprawiedliwą,

Obligatoryjny przepadek dowodów rzeczowy orzeczono na podstawie art. 30 § 5 kks, albowiem zgodnie z tym przepisem w wypadkach określonych w art. 107 § 1-3 kks orzeka się przepadek dokumentu lub urządzenia do gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego, a także znajdujących się w nich środków pieniężnych oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, póź. zm.) zasądając od skarżonego stosowną opłatę od orzeczonej kary grzywny i obciążając go w całości kosztami niniejszego postępowania.